

Uçan Bisiklet

Yavuz DEMİRKIRAN

Uçan Bisiklet

Yavuz DEMİRKİRAN

Sophie, büyükbabası Walter ile kasabanın kenarındaki küçük bir evde yaşıyordu. Güneşli bir sabah, Büyükbaba Walter eski bir bisikleti bahçeye getirdi. Bisiklet parlak sarıya boyanmıştı ve güneş ışığında parlıyordu. "Artık senin," dedi gri gözlerinde bir pırıltıyla. Sophie'nin çilli yüzü kocaman bir gülümsemeyle aydınlandı.

Sophie parlak kırmızı yağmurluğunu ve sarı lastik çizmelerini giydi. Küçük yeşil sırt çantasına bir atıştırmalık ve bir harita koydu. Büyükbaba Walter ona bir bisiklet pompası verdi ve ona sevgiyle sarıldı. "Meraklı ol, cesur ol," diye fısıldadı. Sophie parlak sarı bisiklete bindi ve ayaklarını pedallara koydu.

Sophie pedallara bastı ve bisiklet ilerledi. Birdenbire tekerlekler yumuşak, altın rengi bir ışıqla parlamaya başladı. Bisiklet sallandı, sonra yerden havalandı! Sophie yükseldikçe yükselirken nefesi kesildi. Evinin, bahçenin üzerinden ve parlak mavi gökyüzüne doğru uçtu. Sihirli bisiklet uçuyordu!

Sophie sık yeşil bir ormanın üzerinden uçtu. Ağaçlar yukarıdan minik brokolilere benziyordu. Şaşkın bir baykuşa el salladı ve rüzgâr dalgalı siyah saçlarının arasından geçerken güldü. Bisiklet pırıltılarla dönen tekerlekleriyle düzgünce süzüldü. Sophie kendini özgür ve mutlu bir kuş gibi hissetti. Bu şimdiye kadarki en güzel maceraydı!

Sonra Sophie yüksek, kayalık dağların üzerinden uçtu. Karlı zirveleri şeker gibi parlıyordu. Yumuşacık beyaz bir bulutun içinden geçti ve bir sevinç çığlığıyla diğer taraftan çıktı. Hava serin ve keskindi. Aşağıda, ışıldayan bir okyanus milyonlarca elmas gibi parılıyordu. Sophie hayranlıkla dolu bir kalple pedal çevirmeye devam etti.

Okyanusun üzerinden uçarken Sophie ileride karanlık bir bulut fark etti. Bulut büyüdüğü büyüdü, gri ve mor renklerle dönüp durdu. Rüzgâr sert esmeye başladı. Sophie gidonu sıkıca tuttu. Birdenbire tüylü ve küçük kanatlı minik mavi bir yaratık bisikletine kondu. "Yardım edin!" diye ciyakladı. "Köyümüz fırtınanın içinde mahsur kaldı!"

Küçük yaratık kendini Pip, bir bulut perisi olarak tanıttı. Pip'in kehribar rengi gözleri endişeyle açılmıştı. "Yüzen köy fırtına bulutunun içinde sıkışıp kaldı!" dedi Pip. "Fırtına güçleniyor ve kaçamıyoruz!" Sophie dönen buluta baktı. İçinde bir korku kıpırtısı hissetti ama derin bir nefes aldı. "Size yardım edeceğim," dedi cesurca.

Sophie Pip'i fırtına bulutunun içine kadar takip etti. İçeride rüzgâr uluyor ve yağmur yağıyordu. Yüzen köy aşağı yukarı sallanıyordu. Renkli çatılı küçük evler büyük bir buluta tutunmuştu. Köylüler kollarını sallıyordu. Sophie bisikletini buluta indirdi. Lavanta rengi paltolu yuvarlak bir kadın telaşla yanına koştu. "Ben Belediye Başkanı Elder Bree," dedi. "Lütfen, bize yardım edebilir misin?"

Sophie etrafına baktı. Fırtına köyü oradan oraya savuruyordu. "Herkesi buradan çıkarmalıyız!" dedi. Pip köylüleri toplamaya uçtu. Başkan Bree onları gruplara ayırdı. Sophie derin derin düşündü. Bisikletinin sihri onu buraya getirmişti ama herkesi taşıyabilir miydi? Bir fikri vardı. "Herkes birbirine tutunsun!" diye bağırdı. "Bir tren yapacağız!"

Sophie bisikletine uzun bir halat bağıladı. Köylüler sıkıca tutundu. Sophie var gücüyle pedal çevirdi. Bisikletin tekerlekleri her zamankinden daha parlak parladı. Yavaşça köy hareket etmeye başladı. Fırtına onları geri itiyordu ama Sophie pedal çevirmeye devam etti. Pip, "Başarabilirsin!" diye tezahürat yaptı. Cesaret ve takım çalışmasıyla bulutun kenarına doğru yavaş yavaş ilerlediler.

Fırtına gürledi ve sarsıldı ama Sophie durmadı. Bacakları ağrıyordu ama pedal çevirmeye devam etti. Sihirli bisiklet ileri atıldı ve yüzen köyü karanlık buluttan çıkardı. Birdenbire parlak gün ışığına kavuştular! Köylüler sevinçle bağırdı. Fırtına arkalarında kayboldu. Sophie onları huzurlu bir çayıra indirdi. Herkes güvendeydi!

Başkan Elder Bree, Sophie'ye sarıldı. "Bizi kurtardın, küçük kız," dedi. Köylüler Sophie'ye çiçekler ve şarkılarla teşekkür etti. Pip ona teşekkür hediyesi olarak minik bir bulut tüyü düğmesi verdi. Sophie gülümsedi. Korkmuştu ama cesur da olmuştu. Ve yeni bir arkadaş edinmişti. "Sizin sayenizde başardım," dedi.

Eve dönme zamanı gelmişti. Sophie, Pip ve köylülerle vedalaştı. "Bizi istediğin zaman ziyaret et!" diye seslendi Başkan Bree. Pip, Sophie'ye kocaman tüylü bir sarılma verdi. Sophie bisikletine bindi ve gökyüzüne doğru pedal çevirdi. Okyanusun, dağların ve ormanın üzerinden geri uçtu. Güneş batıyordu ve gökyüzünü pembe ve turuncuya boyuyordu.

Sophie bahçesine yumuşakça indi. Büyükbaba Walter sıcak bir gülümsemeyle bekliyordu. "Döndün!" dedi. Sophie ona koştu ve her şeyi anlattı. Gri gözleri yuvarlak gözlüklerinin ardında pırıldadı. "Başarabileceğini biliyordum," dedi. "Meraklıydın ve cesurdun. Bu en güzel macera türüdür." Sophie ona sıkıca sarıldı.

O gece Sophie penceresinden yıldızlı gökyüzüne baktı. Pip'i ve yüzen köyü düşündü. Fırtınayı ve nasıl yardım ettiğini düşündü. Kalbi dolu ve mutlu hissetti. Uçan bir bisiklettaki küçük bir kızın bile büyük, harika şeyler yapabileceğini biliyordu. Ve bir sonraki macerasını sabırsızlıkla bekliyordu.

Sophie sarı bisikleti yatağının yanında tuttu. Bazen ay parlak olduğunda tekerleklerinin yumuşakça parladığını ve yeni bir yolculuğa hazır olduğunu görürdü. Ama şimdilik huzurluydu. Cesareti, merakı ve bulutlarda bir arkadaşı vardı. Ve bu fazlasıyla yeterliydi. Son.